

Csorba
Győző
Ritmus,
rend,
zene

Csorba Győző

*

Ritmus,
rend,
zene

Csüremiérnel

men nercetel

Apa

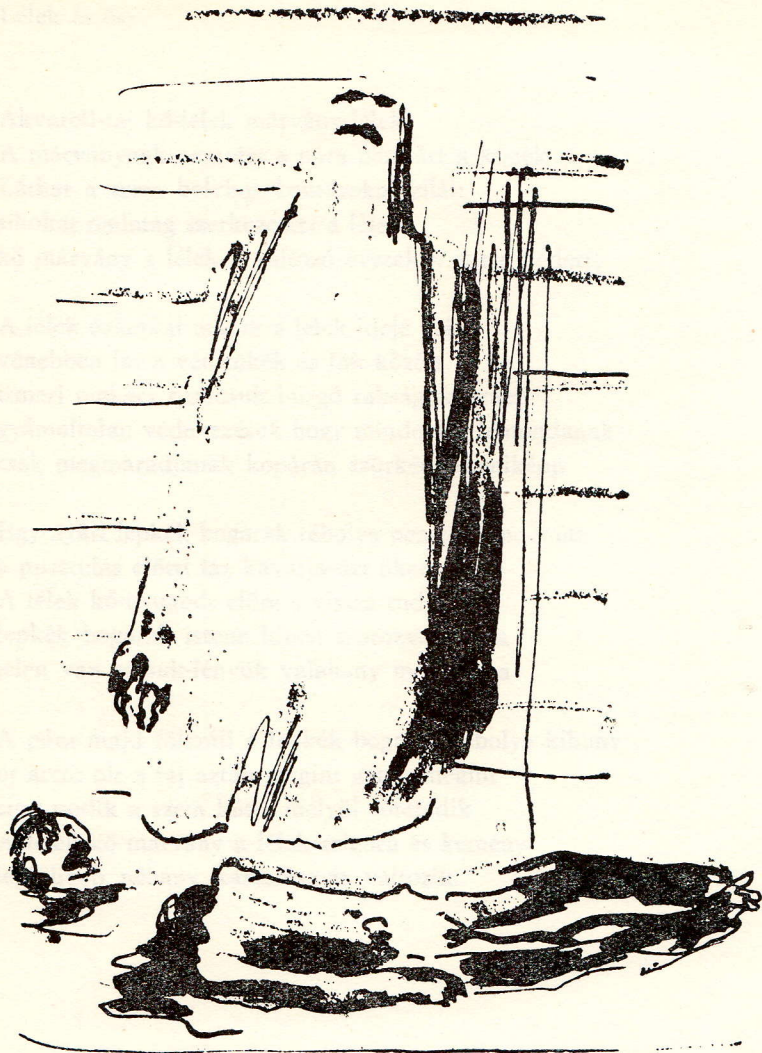
81. nov. 21.

Ritmus, rend, zene [7]
Beszélgetés a költészetről [8]
Március [9]
Május [13]
Gyermekkori táj [14]
Egynyári virág [16]
Lélek és ősz [19]
Novemberi délelőtt [20]
Esti ablak mögött [21]
Flóra-pihenő [22]
Séta és meditáció [27]
Balatoni néhány sorosok [31]
 A tóhoz türelmetlenül [31]
 Parti kártyázó [31]
 Javaslat [31]
 Egy öreg villára [32]
 Padok [32]
 Sex-hullám [32]
 Anti-sex [32]
 Vissza a természethez [33]
Egy régi folyóiratra [34]
Nikla, november, 1820 után [37]
Egry műtermében [38]
Janus Medvevárban [39]
Padlás-Odüsszeia [42]
Biztonságban [45]
Mi volt e test [46]
Öröklét [47]
A túli Nap felé [48]
Anabázis [50]
Én gyöngye lélek [53]
Verseim sorsa [54]

Ezt a könyvet Csorba Győző hatvanötödik
születésnapjára, a költő iránti
szeretettel és megbecsüléssel
a pécsi Szikra Nyomda dolgozói – Szendrői
György igazgató irányításával,
Szántó Tibor tervei szerint – társadalmi
munkában, háromszáz számozott
példányban készítették el.
Martyn Ferenc alkotásait Nádor Katalin
reprodukciói nyomán közöljük.
Könyvárusi forgalomba nem kerül.

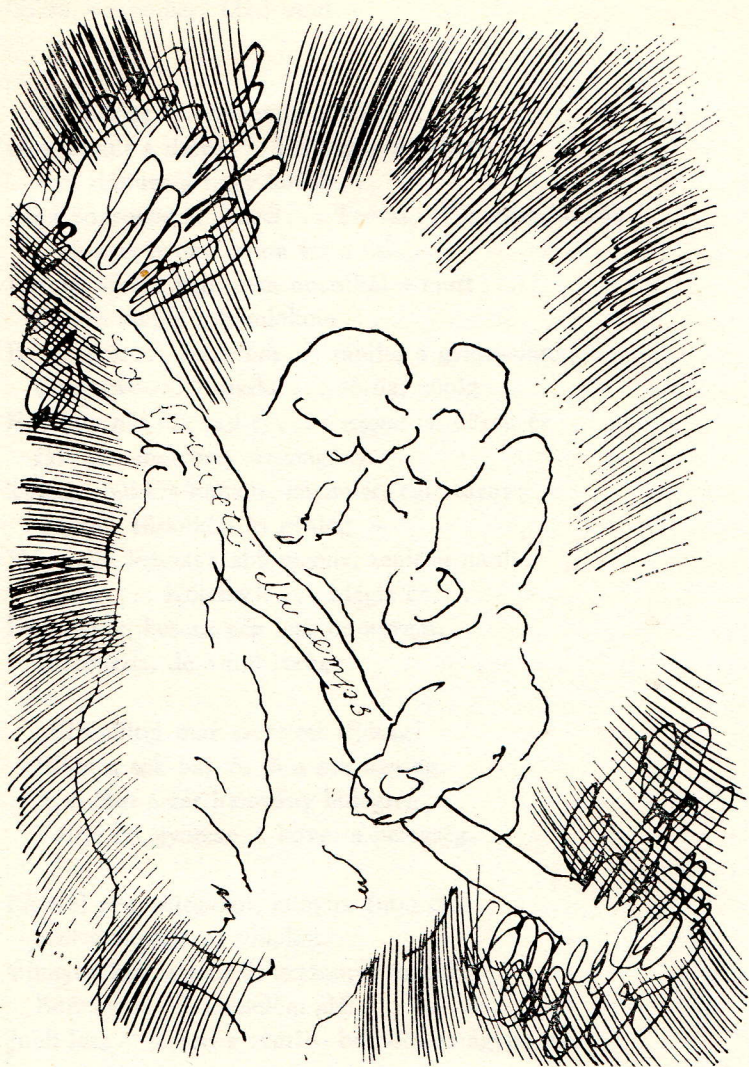
Ez a számú példány.

Beroskadt itt a táj, mint szépruhás halott
melle, kit tébolyult szerelem sírba tenni
nem enged és akit csak lassú és konok
harccal tud a halál végső birtokba venni. –
Beroskadt itt a táj – még néhol láthatod
a pusztulás nyomát: pár üszkös folt, más semmi,
beroskadt itt a táj, de, ó, ki gondol erre már?
Fénylő kincstárakat hord mindenütt a láthatár.

Sziklán ülök. Közel szállong az ősz, de még
zöld a levél. A gyász piros-sárgája rejtve
lappang a szín alatt, erőtlen kürt-jelét
figyelve az okos szeleknek, majd amelyre
kitörhet boldogan: az élő szégyenét,
díszét és szégyenét fájlalva, ünnepelve, –
díszét és szégyenét, mert romlás, mert romolni kell,
díszét és szégyenét, mert jobb élő elől megy el.

Alant a völgy-lapályt szőlőtáblák fedik,
a kéklő négyszögek, mint ódon csataképen
a fölvonult hadak, melyeknek rendjeit
harc nem kavarta még. Idébb, a hegy tövében
csak tűnő s villanó részecskék sejtetik
a tárgyakat, mivel a hegy-falat merészen
benőtte a bozót, s miként a szél, az ágbogak
szemem előtt szelíd mozgással úsznak, inganak.

